

nagy esemény előtt, a melynél tragikusabbat még nem látott a világhistoria. Károly király, mint ember, egyike volt a legszeretreméltóbbaknak, mint fejedelemtől pedig meg kell állapítanunk, hogy *ideiglenes volt a keresztény állami élet legmodernebb formája.* Hogy eszményét rövid uralkodása alatt nem tudta valóra váltani, annak nem ő volt az oka.

A sors olyan titáni feladatokat mért rá, a melyeknél nagyobb feladatok még egy uralkodóra sem hárultak.

Ugy érezzük, hogy ez a gyász historiai fordulatlal, s adja az Isten, hogy ne legyen még szomorubb a fordulat, mint a milyeneket az utóbbi időben látunk.

Pokolgépés merénylet az Erzsébetvárosi Demokrata-körben

— Gyilkos robbanás az esti pártvacsora alatt. — Három halott, huszonöt sebesült. — A vezetőséget akariák elpusztítani, de nem volt a teremben. — A merénylőket még nem tudják kinyomozni. —

Borzalmas és mélyen felháborító gonoszjett történt ma a fővárosban. Akkor, a mikor a száműzött király kiterítve fekszik a funchali ravatalon, a mikor gyászbaborult az egész ország, a mikor siratjuk a királyt és siratjuk — *Nagyamagyarországot,* akadt egy elvetemedett ember, a ki borzalmas merénylettel, egy pokolgép gyilkos dörrenésével meg merie szentségteleníteni ezt a gyászt s még nagyobb izgalmakba sodorta az amugy is kínokban vergődő országot.

A pokolgép egy társaskörben robbant föl és több embert megölt, sokat pedig megsebesített.

Hegy ki volt, vagy kik voltak a merénylet tervezői és végrehajtói, e pillanatban még nem tudjuk, de akárkik legyenek is, *a kormánytól a legszigorubb eljárást és példás megtorlást követelünk.* Választás előtt állunk. Caveant canules . . .

Ma este félkilenc óratájban rémes robbanás verte föl a Dohány-utcának a Newyork-palota körüli részét. Nemsokára kiderült, hogy *egy pokolgép robbant föl az Erzsébetvárosi Demokrata Körnek a Dohány-utca 76. számú házban levő helyiségében.* A gyilkos szerszám a körnek első emeleti vöröstermében 8 óra 25 perckor robbant föl és a zsufolásig megtelt teremben a vacsorázó párttagok közül *hármal megölt és huszonötöt többé-kevésbé súlyosan megsebesített.* A vacsorázó társaság pánik-szerű meneküléssel rohant ki az utcára. Néhány perc múlva mintegy ezerfőnyi tömeg tolongott a Dohány-utcában, s a robogó mentőkocsik, tülkölő automobilonok vágta utat az izgatott tömeg között. Rövidesen egy lovasrendőr-szakasz érkezett meg, a mely azonnal elzárta a Dohány-utca torkolatait és csak igazolás után eresztette be az embereket a merénylet helyére.

Bár a rendőri nyomozás azonnal teljes apparátussal megindult, lapunk zártáig a merénylők személyére nézve még teljes a bizonytalanság.

Munkatársaink az alábbiakban számolnak be a merénylet részleteiről:

Hogy történt a robbanás?

Az első emeleti vörösteremben nyolc óratájban már az asztalnál ültek a párttagok és kedélyesen beszélgetve várták a pártvezetőket, a kik még az alsó teremben tartózkodtak, mert még vendégekre vártak. A vacsorát lassan meg is kezdték. A huszételnél tartottak, a mikor 8 óra 25 perckor *irtózatol robbanás reszeltette meg a falakat.* A hátsó falon levő fűtőtest mögött *pokolgép* robbant föl közvetlenül a mellett az asztal mellett, a melyiknél *Rassay* Károlynak, *Drózdly* Győzőnek, *Bárczy* Istvánnak, *Sándor* Pálnak és *Ugron* Gábornak kellett volna helyet foglalni.

Az irtózatol erejű robbanás egy pillanat alatt oly sűrű port kavart föl a teremben, hogy *a villanyvilágítást is elsötétítette.* Ebben a pokoli sötétségben *rémülten tolongtak, rohantak a kijáratok felé a menekülők és megsebesült emberek.* Pár pillanat múlva valamennyire eloszlott a füst s látni lehetett a robbanás hatását. Valamennyi asztal felborulva, szétszóródva. A pokolgép előtt ülő *Szegő* Gyula a légnyomástól eltorzult arecal halottan fekszik a padlón. A terem hatalmas üvegablakaj bezuzva, a két óriás, ötméteres tükör cserepei csörömpölve hullottak a padlóra. A robbanás ereje a menyezeten lógó hatalmas bronzsillárt leszakította s a székeket a *kijáratot ablakon dobálta ki az udvarra.* A székekkel együtt *egy szerencsétlen ember is kihajított az ablakon a robbanás ereje,* a ki az udvaron lábát törte. Egy csemő szék az ablakokban fekszik összetörve. Ezeket is idáig vetette a robbanás. A terem tele síró, jajgató sebesültekkel.

Néhány perc múlva az alsó teremből rohantak föl az ott tartózkodók és azonnal telefonáltak a rendőrségre és a mentőkhöz, a kik rövidesen meg

is érkeztek és első segítségben részesítették a sebesülteket.

A robbanás színhelye.

Az elsőemeleti díszterem csupa rom. Öt hatalmas ablakának tükörtáblái apró cserepekben hevernek a földön és künn az utcán. A hosszú téglafarmájú teremnek az ablakokkal szemben lévő hatalmas falán elhelyezett három óriási tükör, ezer darabra törve, szilánkokban hever a vértől sikamlós padlón. A fal közepén a padlóhoz közel háromnegyed méter magas és fél méter széles tátongó lyuk, a melynek szélén letépett kárpitok alól tört téglák merednek elő. A nyílás mögött huzódik a villanykábel, a melyre minden valószínűség szerint a pokolgép bekapcsolva volt. A nyílás előtt, helyéből kilódítva darabokban hever a fűtőtest, a mely a robbanás első erejét felfogta. A teremben mindenütt feldöntött asztalok és székek, az asztalokon a vacsora kihűlt maradványai, feldől üvegek, poharak. A szoba közepén a terem középső bronzsillárja összezuzva, a hogy lezuhant a robbanás erejétől.

A detonáció legerősebb lökése a középső utcai ablak felé irányult, letépte a csillárt, székeket dobott az ablakokba és köröskörül leszaggatta a falakról a gipszdiszítéseket.

Némelyik szék tele van fröccsentve vérrel.

A fűtőtest romjai mellett egy asztalnak szolgált deszkalapon nyugszik a merénylet első áldozata, *Szegő* Gyula szappangyáros.

Az első áldozat

A halott, *Szegő* Gyula, fehér abrosszal leterítve fekszik a gyaloglatlan deszkan, két keze kinyújtva, feje hátraucuklott. Mellén nyitva az ing, az arca teljesen eltorzult, fekete nadrág van rajta, magas fűzős cipő. A bal combján egy szilánk mély sebet vágott, a nadrág rongyain már sötét a megolvadt vér. *Szegőt* a légnyomás ölte meg, mert ő ült legközelebb a robbanás helyéhez.

Kevéssel tizenegy óra előtt megérkezett a robbanás helyére *Pedlow* kapitány, az amerikai Vöröskereszt budapesti kiküldötte, a kit *Czilbor* Ferenc detektívfontos vezetett fel a nagyterembe. A kapitány nagy megdöbbenéssel járta végig a termet, mialatt a jelenlevők elmagyarázták a merénylet lefolyását. *Pedlow* mintegy negyedóráig időzött a teremben, aztán távozott és az egyes kórházakba ment, a hol meglátogatta a sebesülteket.

A merénylet hatása az utcán.

Futótüzként terjedt el a merénylet híre a fővárosban. A robbanás zaja a körutig hangozott el, s egyre nagyobb és nagyobb tömegeket vonzott a merénylet színhelyére. A gyorsan megérkezett lovasrendőr-szakasz és a nagyszámú gyalogos rendőr azonban elzárta a Dohány-utcat a kíváncsi tömeg elől, s csak a hozzátartozókat és az újságírókat engedték be a kör háza elé. Sikongva érkeztek a mentőkocsik . . .

Pár perc alatt tele van a kapualja bekötött sebesültekkel. A mentők autókba rakják valamennyit és robognak velük a Rókus-kórház felé.

— *Mi történt? — Ki halt meg? — Kézigránát? — Nem, pokolgép! — Három halott! Rettenejes!..* felkiáltásoktól hangos az utca. Zokogó asszonyok keresik férjüket, síró gyermekek édesapjukat s kétségbeesve rohannak a mentőkhöz, szorongva, kételkedve várnak az ajtóban, még akkor is, ha azt hallják, hogy hozzátartozójuknak nem történt baja.

Az Erzsébet-körutra szorított tömeg nő, egyre nő. Egyszerre éljenzés harsan fel. *Bárczy* István megy végig a köruton. Tolongás, tülekedés . . .

A lovasrendőrök az Emke sarkáig szorítják a tömeget, a mely csak tizenegy óra tájban kezd lassan oszladozni.

Megérkezik a belügyminiszter.

Tizenegy óra előtt pár perccel jelent meg a színhelyen *Marinovic* Jenő főkapitány-helyettes *Ujhelyi* József rendőrfőtanácsos, a középponti ügyelet vezetőjének és egész sereg rendőrlisztviselőnek kísérelében. Alig néhány perccel rá megérkezett *Klebelberg* Kunó gróf belügyminiszter is, a kinek részletes jelentést tettek a robbanásról és körülményeiről. *Klebelberg* gróf a legnagyobb alaposággal mindenkiket kikérdezett, meghallgatta a szakértők előadását,